

К. е. н. Плисенко Г. П.

*Інститут підготовки кадрів державної служби з найнятості України, м. Київ
(Україна)*

РОЗВИТОК ВЛАСНОЇ СПРАВИ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНО ОРИЄНТОВАНОГО СУСПІЛЬСТВА

Розглядаючи тенденції, які вплинути у майбутньому на сферу праці та зайнятість населення, експерти одночасно висловлюють стурбованість впливом прискорених темпів розвитку технологій (професійні завдання, які раніше виконувались людиною, все частіше виконуються машинами) та подальшими ризиками для урядів, суспільства та бізнес-середовища. Крім того, значний вплив на майбутнє сфери праці чинять глобалізація, демографічні процеси, зміна клімату та геополітичні перетворення [1].

Разом з тим, констатовано, що у фізичних осіб, бізнесу та уряду з'являється можливість зрозуміти та активно керувати переходом до нового майбутнього. Тому розвиток власної справи в сучасних економічно-соціальних умовах є актуальним та перспективним завданням для осіб, які бажають бути незалежними у своїй професійній діяльності. Самозайнятість або підприємництво дозволяє реалізувати індивідуальні фізичні та розумові здібності людини на вирішенні завдань в будь-якій галузі, у тому числі з метою забезпечення власного існування. Започаткування будь-якого виду підприємницької діяльності вимагає вкладання коштів – закупівля обладнання, техніки, витратних матеріалів, сплата оренди, виплати заробітної плати найманим працівникам тощо.

Оскільки ринок нерухомості в Україні характеризується бурхливим розвитком, то оцінка нерухомість слугує гарною базою для створення власного бізнесу незалежно від форми власності. Нерухомість є головним предметом дискусій та спорів під час приватизації державного і комунального майна, оренди та купівлі-продажу земельних ділянок, приміщень житлового та нежитлового секторів. З теоретичної точки зору нерухомість трактують як земельну ділянку з усім нерухомим майном, яке є як над нею так і під нею. Таке трактування категорії «нерухомість» є загальним, всеохоплюючим визначенням об'єкта нерухомості.

Згідно законодавства України, зокрема Цивільного кодексу [2] під нерухомістю розуміють земельні ділянки, а також об'єкти, що розташовані на них, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни призначення. Найбільш характерною ситуацією, яка зумовлює необхідність в оцінці нерухомого

майна є: продаж нерухомого майна; отримання кредиту під заставу нерухомості; страхування нерухомого майна; передача нерухомості в оренду; оформлення нерухомості в якості внеску до уставного капіталу; оцінка вартості нерухомого майна при розробці бізнес-плану з реалізації певного інвестиційного проекту і т. д.

Існує декілька варіантів пошуку коштів на започаткування підприємницької діяльності: власні заощадження; отримання одноразової допомоги від Державної служби зайнятості для організації підприємницької діяльності; залучення коштів на умовах колективного співфінансування (краудфандингу) на спеціальних інтернет-платформах (Спільнокошт, Kickstarter та ін.); участь в програмах міжнародних «донорів», подання грантових заявок на фінансування (ЄБРР, Ресурсний центр ГУРТ та ін.) та програмах реалізації громадських бюджетів: залучення інвестиційних і кредитних ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Preparing for the Future of Work / Initiatives World Economic Forum – Сайт Всесвітнього економічного форуму [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.weforum.org/projects/future-of-work>
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435–IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

К. е. н. Ред'ко В. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ

Стрімкий розвиток туризму вимагає постійного екстенсивного й інтенсивного розвитку його інфраструктури. Особливої уваги заслуговує транспортна інфраструктура, яка забезпечує рух туристичних потоків. Її розвиток визначено метою однією з 62 реформ проголошених Стратегією сталого розвитку України-2020 [1], що визначає проблеми транспортної інфраструктури туризму пріоритетом економіки країни.

За даними державної служби статистики України в 2017 р. кількість перевезених пасажирів склала 4647,2 млн осіб, серед яких найбільша частка (43,4%) належить автомобільному транспорту [2]. Саме автомобільний транспорт використовується для організації внутрішніх подорожей й при самодіяльному туризмі. В міжнародному туризмі переваги надаються авіаційному транспорту, який визнано найшвидшим й найбезпечнішим видом транспортних перевезень пасажирів.